

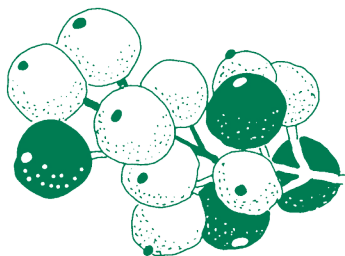
JULENS SANGE

ALT for damernes klassikere

GLÆDELIG JUL

ALT for damerne
ønsker dig en
glædelig jul ...

Indhold

- 4 Et barn er født i Betlehem
- 6 Glade jul, dejlige jul
- 7 Julen har bragt velsignet bud
- 9 Dejlig er den himmel blå
- 10 Det kimer nu til julefest
- 11 Juletræet med sin pynt
- 12 Julen har englelyd
- 14 Højt fra træets grønne top
- 16 Sikke en voldsom trængsel og alarm
- 18 Nu har vi altså jul igen

Et barn er født i Betlehem ...

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1820 Melodi: A. P. Berggreen 1849

Et barn er født i Betlehem,
Betlehem,
thi glæder sig Jerusalem!
Halleluja,
halleluja!

En fattig jomfru sad i løn,
sad i løn,
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja,
halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
krybberum,
Guds engle sang med fryd
derom:
Halleluja,
halleluja!

Og Østens vise ofred der,
ofred der,
Guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja,
halleluja!

Forvunden er nu al vor nød,
al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja
halleluja!

Guds kære børn vi blev påny,
blev påny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja,
halleluja!

På stjernetæpper lyseblå,
lyseblå,
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja
halleluja!

Guds engle der os lære brat,
lære brat,
at synge, som de sang i nat:
Halleluja,
halleluja!

Da vorde engle vi som de,
vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja,
halleluja!

Ham være pris til evig tid,
evig tid,
for frelser bold og broder
blid!
Halleluja,
halleluja!

Glade jul, dejlige jul ...

Tekst: B. S. Ingemann 1850 Melodi: Fr. Gruber 1818

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med Paradis-grønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de gå,
lønlig iblandt os de gå!

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Julen har bragt, velsignet bud ...

Tekst: B.S. Ingemann 1839 Melodi: C.E.F. Weyse 1841

Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englens sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fremt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med Himmel-kongen, den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradis-vejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

Dejlig er den himmel blå ...

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853 Melodi: C.E.F. Weyse omkring 1837, Jacob G. Meidell omkring 1840, Thomas Laub 1917

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig,
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimtet mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol,
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mæge
skulle fødes på vor jord,
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod,
til at lyse for vor fod.

Det kimer nu til julefest ...

*Tekst: Martin Luther 1535, N.F.S. Grundtvig 1817
Bearbejdet 1852. Mel.: Carl Chr. Nic. Balle 1850*

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, gånger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang, for
ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebreddt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

Juletræet med sin pynt ...

Tekst: Mogens Lorentzen 1939 Melodi: Egil Harder 1940

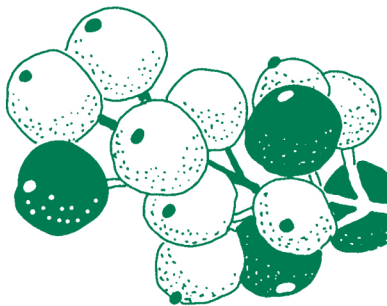
Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
der, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Julen har englelyd ...

*Tekst: N.F.S. Grundtvig 1837 og 1851.
B.S. Ingemann 1854 Mel.: A.P. Berggreen 1852*

Julen har englelyd,
vi med fryd
os barnlig på Gud Fader
forlader;
vi var i nød så længe,
dog hørte han vor bøn,
han ved, hvortil vi trængte,
vor frelser blev Guds Søn;
thi vil vi alle sjunge
med hjerte og med tunge
et: Ære være Gud
for sit julebud!

Sorg er til glæde vendt,
klagen endt!
Vor glæde skal hver tunge
udsjunge!
Syng med Guds engleskare
på Jesu fødselsdag
om fred trods nød og fare,
Gud Faders velbehag,
som vil al sorgen vende
til glæde uden ende;
bær os på børnevis
ind i Paradis!

Ret i en salig tid
kom han hid;
til levende og døde
genløde
de ord, der fór så vide
til alle tider hen:
om ham, som tog vor kvide
og gav os fryd igen,
gik ned for os i døden
som sol i aftenrøden
og stod i morgengry
op for os på ny.

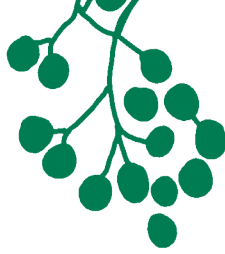
Højt fra træets grønne top ...

Tekst: Peter Faber 1848 Melodi: E. Horneman

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer gærnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?

Denne fane, ny og god,
giver jeg til Henrik,
du er stærk, og du har mod,
du skal være fænrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt!
Vid, det er en ære
dannebrog at bære.

Træets allerbedste zir
skal min William have,
på det blanke guldpapir
må du gerne gnave.
Vær forsigtig og giv agt,
indenfor er noget lagt,
som du ej må kramme,
det er til din amme.

O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig hue,
den skal sikre bedstefa'r
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt;
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke!

Børn, nu er jeg blevet træet,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Sikke en voldsom trængsel og alarm ...

Tekst: Peter Faber

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.

Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.

Midt på gaden sælges træ'r og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!

Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare: under indkøbspris.

Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare: under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare: under indkøbspris!

Håndværksmanden han må holde her,
kunstneren har også sit besvær.

Og hans værker spredes vidt omkring,
takket være Hornemann og Bing!

Man af kundskabsvæsnet daglig ser,
at poeterne bli'r fler og fler.

Selv min lille bly forfrosne fugl
kvidrer med i dag, for det er jul.

Jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul,

jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul.

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.

Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød,
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.

Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidligt op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke du'r,
thi så får man sig en lille lur.
Lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur.

Op ad dagen går man byen rundt,
trækker vejret lidt, det er så sundt.
Alle folk er i den nye stads,
men om aftenen er der fint kalas.
Gud velsigne den, som først opfandt
det at lege jul og give pant.
Unge pige, lad os lege skjul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.

Du som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at - før jeg dør -
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, thi den er falsk og hul,
rør blot ikke ved min gamle jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul.

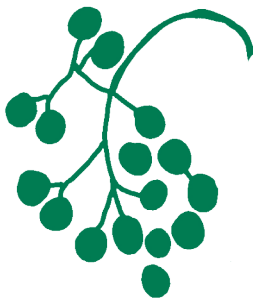
Nu har vi altså jul igen ...

Tekst: Holger Buchhave 1956 Melodi: Henning Ellbirk

Nu har vi altså jul igen, der la'r sig ikke skjule
og vi er vældig med på den, vi snakker kun om jule
om julesne og julegran og julelys og gaver
og julefest og julemad og julestads vi laver.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Om julekort og julespøg og mosters julebagén,
og at man bliver julesløj på tredie juledagen
man være nok så juleglad, når juletræet stråler
den alt for gode julemad man ikke længere tåler.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Nej, gåsesteg og risengrød og klejner, limonade
og marcipan og figenbrød, konfekt og chokolade
og julekage med sukat og mandler og rosiner,
det må og skal som resultat gí' julemavepiner.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Tillæg til ALT for damerne 49/2014.

Redaktion: Chefredaktør: Tina Nikolaisen.

Redaktionschef: Mette Mølbak. **Artdirector:** Caroline A. Abildtrup Bagger.

Assisterende artdirector: Pernille Rosenbak. **Illustrationer:** Lisa Grue.

Korrektur: Marianne Tange. Udgivet af Egmont Publishing,
Hellerupvej 51, 2900 Hellerup.